

Ozdraveli bi lahko milijoni ljudi

»Illegalno«, a učinkovito

Ker je zaradi vse manjšega in manjšega učinka antibiotikov vse bolj ogroženo zdravje in življenje milijonov ljudi, je ponovna raba koloidnega, nekdanj učinkovitega antibiotika vse bolj nujna. Vsako odlašanje je neodgovorno. Tako pravi šestinosemdesetletni inženir elektroinike in magister organizacijskih ved Štefan Požlep s Ptuja, ki je sam živ

Srebro v koloidni obliki sploh ne deluje strupeno.

dokaz blagodejnosti in neškodljivosti pravilnega uživanja koloidnega srebra. Toda to je pri nas in v Evropi prepo vedano kot zdravilo; »illegalno« je tudi kot prehransko dopolnilo. Čeprav bi lahko z njim rešili tako blažje kot naj-

hujše sodobne zdravstvene stiske milijonov in milijonov ljudi. Od prask, da se te ne zagnojijo, pa morebiti celo do preprečevanja in zdravljenja ponorelih rakavih celic, kot pričajo izsledki najnovejših znanstvenih raziskav.

Štefan Požlep se je s koloidnim srebrom začel ukvarjati pred osmimi leti. Ustvaril je celo vrsto priprav za izdelavo koloidnega srebra, posvetil se je

Mag. Štefan Požlep, avtor nove knjige o koloidnem srebru, s svojo pripravo za izdelavo koloidnega srebra.

Foto: T. Svete

njegovi dejanski pripravi ter raziskal, zakaj koloidno srebro ne sme legalno med ljudi. Vedenje o koloidnem srebru je strnil v knjigi *Koloidno srebro – dejstva in zmote*. Zelo skrbno napisano knjigo je izdala Ara založba; dosegljiva je v trgovini Misteriji.si.

Kako ste izvedeli za koloidno srebro?

Nanj sem »naletel« nekje na spletu. Začel sem brskati in videl, da se ga dela z elektrolizo. Elektromedicina je sicer moja strast; doma imam elektromedicinskih aparatov za eno celo fizioterapevtsko ambulanto. Prvi aparat, ki sem ga naredil, je bil Tens, za lajšanje bolečin. Nato sem izdelal še več aparatov, denimo za magnetoterapijo. In seveda sem naredil tudi aparat za izdelavo koloidnega srebra, za mojo osebno rabo.

Uporabljate koloidno srebro?

Vedno ga imam pri roki. Kot pršilo. Če se kje kaj popraskam ali imam kako drugo težavo, odrgnino, se popršim z njim. Ali če imam kje žulj in se mi hoče zagnojiti ... Zaradi svojih lastnosti je koloidno srebro na domu upo-

Kri, v kateri je koloidno srebro, je dosti bolj odporna; srebro pomaga levkocitom oziroma celicam, ki ubijajo enoceličarje.

rabno univerzalno, saj je baktericidno, torej ubija mikroorganizme ali vsaj zavira njihovo razmnoževanje, deluje antiseptično. Za razliko od razkužil na osnovi joda ali alkohola, ki delujejo hitro in so pekoča, deluje koloidno srebro počasi; za uničenje nekaterih mikroorganizmov potrebuje tudi do šest minut, ni pekoče in brez škode ga lahko uporabimo tudi na očeh in v ušesih.

Ga tudi pijete?

Vsak dan; 0,4 decilitra, to je 40 mililitrov, s koncentracijo 15 ppm. Vsak požirek nekaj minut najprej žvrkljam v ustih.

Zakaj?

Tam je sluznica zelo tenka in koloidno srebro skozi kapilare zelo hitro

preide neposredno v kri. S tem se izognem prehodu skozi želodec, kjer se njegov učinek zmanjša do 90 odstotkov.

Zakaj spijete vsak dan prav 0,4 decilitra?

V knjigi celo poglavje namenjam temi akumulacije srebra in omenjam različne študije. Eno je naredila ameriška vladna agencija EPA (Environment Protection Agency), ki je postavila dnevni referenčni odmerek, ki ga lahko spijemo: to je pet mikrogramov na kilogram telesne teže. Glede na mojo težo, imam osemdeset kilogramov, lahko spijem 400 mikrogramov oziroma 0,4 miligrama.

Ta referenčni odmerek so postavili pod domnevo, da je akumulacija srebra, torej tisti del srebra, ki se ne izloči iz organizma in ostane trajno prisoten v telesu, štiriodstotna. To se pravi, če spijem za en miligram koloidnega srebra, mi od tega v telesu ostane samo štiri odstotke, to je 40 mikrogramov. Vendar je EPA na podlagi izsledkov najnovejših študij preklicala svoje prejšnje

KOLOIDNO SREBRO – DEJSTVA IN ZMOTE

Štefan Požlep v knjigi *Koloidno srebro – dejstva in zmote* predstavlja koloidno srebro kot antibiotik, torej kot učinkovino, ki je antiseptik. Avtor najprej predstavi splošne lastnosti koloidnega srebra in mehanizme njegovega delovanja, merjenje oziroma določanje njegove koncentracije v raztopini, varno odmerjanje in načine uporabe. Temu je dodal poglavje, namenjeno tistim, ki glede na svojo izobrazbo ali razvito »tehnično žilico« želijo in zmorejajo za domačo elektrolizo potrebne aparate izdelati sami.

Požlep je ob iskanju najboljše rešitve razvil in izdelal kar nekaj elektrolizerjev, aparatov za elektrolizo, in

Knjiga je na voljo na Misteriji.si ali 051/307 777.

pridobljene izkušnje razkriva v knjigi. Tistim, ki bi jih to področje zanimalo, je pripravljen pomagati in jim posredovati nasvete. Pišete mu lahko na stefan.pozlep@siol.net. Če koga kot podjetnika zanima izdelava elektrolizerjev za osebno rabo za nadaljnjo prodajo, se mu tudi lahko javi na ta naslov.

Po izobrazbi je Štefan Požlep inženir elektronike in magister organizacijskih ved. Najprej je bil vodja projektnih skupine za avtomatizacijo obdelovalnih strojev in industrijskih naprav v Tovarni avtomobilov in motorjev v Mariboru, nato je bil direktor Tovarne avtomobilske opreme Ptuj. Nazadnje je bil zaposlen na Pedagoški akademiji oziroma fakulteti Maribor, kjer je bil profesor izobraževalne tehnologije.

ugotovitve o štiriodstotni akumulaciji. Sedaj pravi, da je akumulacija tako rekoč nična – ker se večina srebra že po dveh dnevih povsem izloči, preostanek pa se izloči najpozneje v enem tednu. To se pravi, da je akumulacija praktično nična. Kljub temu so zaradi varnosti zadržali tisti referenčni odmere.

A ta njihova najnovejša ugotovitev omogoča tudi tako imenovane udarne terapije. Če imamo recimo neko hudo infekcijo, močno angino ali pljučnico, spijemo tudi večje odmerke z večjo koncentracijo ppm, tudi deciliter ali dva naenkrat. Brez vsake skrbi, saj akumulacije ni in se sčasoma vse srebro, ki smo ga vnesli v telo, izloči.

Kaj se zgodi v telesu, ko popijete koloidno srebro? Kako gre to po telesu?

Glede na to, da požirek več minut zadržujem v ustih, srebro prek sluznice vstopi v kri. V krvi se ustvari zaloge srebra, za katero šolska medicina in farmakologija pravita, da nima nobene funkcije, ki bi kakorkoli vplivala na fiziologijo. Josef Pies, avtor knjige *Zdravilni učinki koloidnega srebra* in mnogi drugi ljudje, ki imajo s koloidnim srebrom izkušnje, pa pravijo, da je kri, v kateri je koloidno srebro, dosti bolj odporna; srebro pomaga levkocitom oziroma celicam, ki ubijajo enoceličarje.

V svoji knjigi citiram zelo uglednega angleškega raziskovalca Alana Lansdowna, ki je napisal posebno študijo o strupenosti srebra. Navaja, da srebro v koloidni obliki sploh ne deluje strupeno. Ugotovil je, da se velik, največji del srebra izloči iz telesa prek mehanizma izločanja, to je prek jeter, ledvic, urina in blata. Ugotovil je, da tisto, kar ostane v telesu, ne deluje kot trajen strup, tako kot denimo svinec, ki se kopiči v krvi in tkivu ljudi, ali kot živo srebro, ki je zelo strupeno. Pri srebru vsega tega ni.

Lansdown navaja primer bolnice, ki si je hotela s koloidnim srebrom pozdraviti raka in je dolgo časa pila

SREBRA ZDRAVNIK NE PREDPIŠE

Predgovor h knjigi *Koloidno srebro – dejstva in zmote* je napisal dr. Anton Jeglič, ki se je s koloidnim srebrom prvič osebno »srečal« leta 2010, zaradi svojih hudih zdravstvenih težav, ki pa jih je rešil prav z njegovo pomočjo. Intervju z njim o koloidnem srebru si lahko preberete v članku »Srebra zdravnik ne predpiše« junija 2013, ki je dosegljiv v spletni čitalnici revije na Misteriji.si. O njem je preučil vse, kar je dosegljivo v znanstvenih medicinskih in bioloških revijah na to temo.

Dr. Jeglič je tedaj na vprašanje, kako uporablja koloidno srebro, odgovoril: »Koloidno srebro sam uporabljam pri pikih, opeklinah, ranah, žuljih in še več je teh možnosti. Tudi za rastline in živali. Popijem pa ga vsak dan od pol decilitra do en deciliter po požirkih prek dneva.« Odkar je spoznal, kako ta koloidna tekočina deluje, se tudi ne cepi več proti gripi.

Povedal je še, da se »vsakomur, ki se prepriča o koristih in neškodljivosti koloidnega srebra, priporoča, da pred odhodom na kak poseg v bolnišnico pije koloidno srebro, seveda v primernem odmerku in s primerno sestavo za najboljšo zaščito. Tako se lahko zavaruje pred MRSO in drugimi nevarnimi bolnišničnimi bakterijami. Tisti, ki ga uporabljajo še po posegu, pa poročajo, da se rane hitreje zacelijo.«

V predgovoru h knjigi med drugim zapisal:

»V Sloveniji veljajo zakonodaja in direktive EU, zato sta oglaševanje in prodaja nezakonita. Nadzor opravlja Javna agencija za zdravila in medicinske pri-

pomočke. Imamo pa Nacionalni inštitut za javno zdravje, ki tudi odgovarja na zastavljena vprašanja. Odsvetuje uporabo koloidnega srebra zaradi njegove strupenosti in možnosti pojava argirije. Sledi še naštevanje nerelevantnih »resnic«, kar si je vredno ogledati tako v medijih kot v »polznanstvenem« ti-

sku. No, v Ameriki so ob prepovedi uporabe prodaje in proizvodnje koloidnega srebra objavili tudi ugotovitev, da je neškodljiv in da ni znanih škodljivih posledic uporabe. Tako kot strokovnjaki v naših medijih tudi ti v nacionalnih institucijah ne vedo, o čem govorijo. Kaj botruje tovrstnim spodrseljajem v javnih nastopanjih, lahko le uganemo.

Pri tem pa se nam vsiljuje vprašanje, kje pa so v tem dogajanju zdravstvo in zdravniki. Vse skupaj se zdravstva sploh ne tiče. Spoštuje uredbo EU, za kar skrbi minister za zdravstvo. A vendar smo bolniki, zdravniki in tisti v institucijah, zdravstvenih in državnih, konec koncev le ljudje. Ko bolnik izve, da je v bolnišnici, kjerkoli v svetu, dobil bolnišnično okužbo in da mu ni pomoči, mu ni lahko, tudi njegovim ne. Kako pa je zdravniku? Vsaj tistemu, ki ve, da bi mu lahko zelo enostavno rešil življenje z odmerjanjem ionskega koloidnega srebra ustreznih karakteristik? Kaj pa bi na njegovem mestu storil Hipokrat, kateremu je prisegel?«

Dr. Jeglič je bil redni profesor na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani, kot strokovnjak s področja magnetskih merjenj, bioelektromagnetike in procesne tehnike. Delal je tudi na številnih raziskovalnih projektih na Inštitutu Jožefa Stefana.

UNIVERZALNA UPORABA KOLOIDNEGA SREBRA

Štefan Požlep v knjigi *Koloidno srebro – dejstva in zmote* našteva nekaj uporabnih možnosti koloidnega srebra (upoštevana koncentracija je vsaj 10 ppm).

- Razkuževanje površinskih ran: to so lahko manjše poškodbe, žulji – tudi vneti, odrgrnine dlesni od zobnih protez, ugriznine v jezik, piki in ognojeni piki žuželk, odrgrnine, opekline, ustna vnetja, rane po izdrtju zoba, vneto grlo. Na prizadeta mesta ga nanašamo z razpršilcem, natopljenega v tekstilno oblogo ali zavoj, z zadrževanjem v ustih ali z grgranjem. Njegova prednost pred drugimi sredstvi za razkuževanje je hitro zaraščanje ran, brez brazgotinastega tkiva.

- Kot kapljice za vnete oči, nos ali uho.
- Odstranjevanje glivic na koži ali nohtih, z natopljeno oblogo ali večkratnim razprševanjem.

- Odstranjevanje nekaterih vrst bradavic; natopljeno vato ali gazo pritrdimo z obližem. Postopek moramo pogosto ponavljati.

- Preventiva proti propadanju zob; grgranje ali zadrževanje v ustih.
- Sterilizacija zobnih protez in krtačk v posodici s koloidnim srebrom, razredčenim z destilirano vodo.

- Smrad in mikroorganizme v čevljih odstranimo z razprševanjem koloidnega srebra v čevlje.

- Če kupujemo limone ali drugo sadje na zalogo, jih plesen ne bo napadla, če nanje razpršimo nekaj koloidnega srebra.

- Vložene kompote in marmelade zaščitimo z nekaj kapljicami koloidnega srebra pred zapiranjem kozarca.

- Z razpršenim koloidnim srebrom zaščitimo večje kose sira pred plesnijo.

- Z dodatkom za čajno žličko koloidnega srebra v liter vode postane voda varna za pitje; pred pitjem počakamo nekaj minut in dobro premešamo (ne uporabimo kovinske žlice!). Na enak način podaljšamo uporabnost mleka, ki ga koloidno srebro zavaruje pred skisanim.

- Današnji hladilniki so antimikrobno zavarovani z dodajanjem koloidnega srebra v plastiko notranjih sten. Kljub temu je koristno občasno čiščenje notranjih sten in steklenih ali kovinskih polic z gobico, natopljeno v koloidnem srebrom.

- Na enak način lahko občasno očistimo delovne površine na kuhinjskih elementih in odcejalnikih za posode.

- Tipkovnice računalnikov, telefonske slušalke, zunanje ploskve mikrofonov in slušni aparati vsebujejo v površinskem biofilmu veliko število bakterij; uničimo jih z občasnim čiščenjem z vato, natopljeno s koloidnim srebrom. Enako velja za vratne kljuke in električna stikala, predvsem v straniščnih prostorih.

- Koristno je občasno čiščenje umivalnikov, kopalnih kadi in desk na straniščnih školjkah s koloidnim srebrom.

- Občasno razkužimo posodice za pitno vodo domačih živali.

- Koloidno srebro lahko uporabimo za čiščenje akvarijev; če majhne količine dodamo v akvarijsko vodo, lahko pozdravimo kožne poškodbe ali infekcije akvarijskih rib.

- V vaze z rezanim cvetjem lahko vodi dodamo malo koloidnega srebra in s tem podaljšamo trajnost cvetja.

- Nekatero vrste parazitov, ki napadajo okrasne rastline, lahko uničimo s koloidnim srebrom, ki ga razpršimo po listih in cvetovih; lahko ga dodamo vodi za zalivanje.

izjemno velike odmerke koloidnega srebra. V svoji krvi je imela osemstisočkrat preseženo naravno koncentracijo srebra. Mi imamo srebro naravno v krvi, tudi če ga ne pijemo; dobimo ga namreč iz pitne vode in hrane. A to nakopičeno srebro nima na nas nobenega negativnega učinka. Ta ženska, ki je imela namesto 2,3 mikrograma srebra na liter krvi – kar je normalna koncentracija pri ljudeh, ki s tem nimajo nobene opravke – osemstisočkrat več srebra, to je 16 miligramov srebra v litru krvi, ni imela namreč nobenih škodljivih posledic, sprememb v tkivu.

Kdaj nastane argirija, pomodritev kože, s katerim opravičujejo zavračanje uporabe koloidnega srebra?

V knjigi navajam štiri primere argirije, modrikaste kože: primer Rosemary Jacobs; potem primer Paula Karasona in njegove argirije, ki sta ga prek televizije spoznali vsa Amerika in Evropa in je šolski primer zlorabe in izkrivljanja informacij z namenom dezinformirati zainteresirano javnost. Tretji primer je ameriški politik Stan Jones, kandidat za senatorja v Montani, ki je dobil argirijo zaradi zaužitja izredno velike količine slabo pripravljenega koloidnega srebra. Na koncu dajem še primer moškega R. B. iz okolice Basla iz Švice, da ilustriram, kakšen je odnos in vednost zdravstvenih oblasti o problemu vsebnosti koloidnega srebra oziroma srebra v organizmu. Ta primer je opisal baselski časopis.

Upokojenec R. B., bolnik z rakom, je pet let – v upanju, da mu bo pomagala – pil dvakrat dnevno »srebrno vodo«. A delal jo je iz navadne vodovodne vode. Ali veste, koliko ima vodovodna voda ppm, to je delcev na milijon? Ptujška voda ima običajno od 230 do 250 ppm, te snovi v njej pa so večinoma klor. On je delal koloidno srebro z navadno vodovodno vodo in vanjo še dodajal kuhinjsko sol, da bi pospešil elek-

trolizo. Na koncu je dobil argirijo, saj je srebrov klorid v resnici bližnjica do argirije. Njegova žena je zagnala vik in krik, ga peljala k zdravniku, vmešala se je kantonalna zdravstvena oblast v Baslu in ugotovili so, da ima dvestokrat povišano koncentracijo srebra v krvi, za kar so mislili, da ga bo pobralo. A že dejstvo, da si je pet let s tem raka »zdravil« in da ga ta v vsem tem času ni ubil, je čudno in smešno. To pomeni, da je to, kar je pil, verjetno le imelo nek terapevtski učinek.

A švicarska zdravstvena oblast je – namesto da bi naredila rekonstrukcijo njegove elektrolize, s katero bi takoj vedeli, kakšno veliko napako je delal – takoj prepovedala prodajo njegove naprave za izdelavo koloidnega srebra. To je nekako tako, kot če bi se vi ponesrečili z avtomobilom znamke Audi in bi zaradi tega prepovedali vse audije; ne bi kaznovali vas, osnovni vzrok nesreče, ampak audija, ki vam je to omogočil. To je neverjetno!

Tudi na naši farmacevtski fakulteti učijo študente, da je srebro težka kovina in da je zelo strupena. To je vse, kar študentje slišijo. A do začetka dobe antibiotikov, do leta 1940, ko je prišel penicilin v komercialno uporabo, je farmacevtska industrija na veliko služila s prodajo srebrovih pripravkov in v zgodovini uporabe srebra govorijo o tem, da so v milijonih primerov koloidno srebro injicirali neposredno v žilo, v krvni obtok. Pa ni bilo nobenih argirij ali česa takega. Zdaj pa nam to ljubosumno skrivajo, da ne bi vedeli, da je bilo koloidno srebro kdaj uspešno, da lahko

Štefan Požlep vsak dan popije 0,4 decilitra koloidnega srebra s koncentracijo 15 ppm, kolikor ga lahko dnevno zaužije glede na svojo težo.

Foto: T. Svete

patentirati in da je njegova tehnologija izdelave preprosta ...

Ali ni neumnost, da koloidno srebro – zaradi katerega ni bilo še nobene nesreče, incidentov na vsem svetu, ki bi zajeli veliko število ljudi – dajejo v nič in ga tako imenovani profesorji in drugi z vso svojo avtoriteto ljudem odsvetujejo? Po drugi strani pa samo zaradi stranskih učinkov zdravil na svetu letno umre sedemsto tisoč ljudi, kar je zelo skromna ocena, v resnici je število še dosti večje.

še naprej uporabljajo te svoje upehane antibiotike.

Farmacija ima svoje prste povsod ...

Da, to je posel, nič drugega. Če bi imel možnost soočiti se s farmacevti, bi jim postavil nekaj vprašanj. Ali poznate zgodovino svoje stroke? Koloidno srebro je bilo nekoč edini antibiotik, saj drugih ni bilo. Koliko primerov argirije ste imeli v Sloveniji? Če bi bil kakšen, bi ga na veliko publicirali; ne bi prikazovali Jacobsove in Karasona, ampak bi pokazali svež primer iz Slovenije. Koliko je bilo zastupitev s koloidnim srebrom? Nobene zastupitve ni bilo. Ampak še kar naprej ljudi strašijo s tem.

Problem pri koloidnem srebru je, da ga farmacija kot naravno snov ne more

Koloidno srebro diferencira matične telesne celice na mestu rane nazaj v tiste celice, ki jih je poškodba uničila, tako da novo tkivo ni brazgotinasto.

Denimo, iz statistične obdelave podatkov za ZDA analitiki ugotavljajo, da so v zadnjih sedemindvajsetih letih zaradi jemanja zdravil, izdanih na recept, umrli trije milijoni ljudi; samo v letu 2009 je zaradi zdravil umrlo več ljudi kot v prometnih nesrečah.

Koloidno srebro in možgani?

Eden od močnih argumentov, na podlagi katerega odsvetujejo uporabo koloidnega srebra, je, da le-to povzroča nevrološke poškodbe, tudi možganske poškodbe. A za to ni bil napravljen noben poskus na človeku, saj ga iz etičnih razlogov tudi ne morejo narediti. Vsi poskusi temeljijo na poskusih na živalih, a v njih niso sledili iskanju tolerančne meje strupenosti, ampak so sledili meji smrtnega učinka.

V knjigi opisujem tri poskuse. V enem so miški injicirali neposredno v žilo en miligram srebra. Ko so jo secirali, so ugotovili nevrološke poškodbe in poškodbe na možganih. Vrednosti sem preračunal na človeka. Miška ima 50 gramov teže, od mene je 1600-krat lažja. To se pravi, da bi jaz moral namesto enega miligrama dobiti v kri ti-

soč šeststo miligramov, to je 1,6 grama srebra. Če bi jaz to srebro spravljal v krvni obtok s pitjem koloidne vode, bi moral popiti najmanj 25-krat več srebra v koloidni vodi – ker se glede na tisto še vedno več ali manj veljavno mejo štiriindstotne akumulacije samo ena petindvajsetina prenese v kri. To se pravi, da bi moral popiti srebra za 25 krat 1,6 grama, to je 40 gramov srebra. Da bi popil 40 gramov srebra v koloidni vodi, bi moral popiti 13.400 litrov koloidnega srebra naenkrat, s koncentracijo 10 ppm. Vidite lahko, da je sklepanje o strupenosti za človeka na podlagi tega primera popolna neumnost!

Kakšno je doziranje in odmerjanje koloidnega srebra?

Določanju odmerkov za terapevtsko uporabo se moramo izogniti, saj je oglašanje koloidnega srebra in njegovih pripravkov kot zdravil ali prehranskih dopolnil z zakonodajo EU prepovedano. Navajanja zdravilnih učinkov kot rezultatov znanstvenih raziskav pa ne more nihče prepričati in prepovedati.

Kdor bi želel dobiti odgovore na vprašanja, kako uporabljati koloidno srebro za zdravljenje in kako ga odmerjati v posameznih primerih, lahko to najde v tudi pri nas dosegljivi literaturi. V tej zvezi moram posebej omeniti slovenski prevod odlične knjige *Zdravilni učinki koloidnega srebra* avtorja dr. Josefa Piesa.

V svoji knjigi navajate tudi zanimive raziskave dr. Beckerja ...

Ameriški zdravnik, ortoped in raziskovalec dr. Robert O. Becker (1923–2008) je koloidno srebro prvi, vsaj delno, zopet na novo uspel integrirati v medicino. S poskusi je ugotovil, to je bilo pravzaprav slučajno odkritje pri poskusih, da srebro, ki ga spravljate v telo, nima le baktericidnega učinka in da ne le ubija enoceličarje, temveč vpliva tudi na morfolgijo in delovanje celic.

Za to imam dokaz tudi jaz, ko imate denimo neko veliko rano. Pri meni je bil to zelo velik žulj na nartu, ki se mi je zagnojil. Cel nart je bil vnet, rdeč, podplut, zagnojen. Na rano sem dal vato, namočeno v koloidno srebro, in to pritrtil z gazo, vsakih nekaj ur sem nekaj kapljic na novo nakapljaj. Drugi večer sem imel čez že lepo novo kožico. To potrjuje to, kar trdi dr. Becker. Prvič, da srebro celice diferencira; tiste stalne prisotne matične celice v telesu diferencira na mestu rane in v njeni okolici. Drugič, te diferencirane celice se po nekem mehanizmu, ki ni čisto znan, diferencirajo nazaj natančno v tiste celice, ki jih je opekline ali mehanična poškodba uničila in odstranila. Tkivo, ki vam zraste, ni brazgotinasto, čeprav se navadno grde rane zaraščajo z brazgotinastim tkivom. Dr. Becker je ugotovil, da se zaraščajo z lepim tkivom, kar sem tudi jaz videl na sebi. Po štiriindvajsetih urah je bila tista stara koža, ki je bila že vsa uničena, vržena na obrobje, spodaj pa je bila lepa deviška kožica, nežna kot pri novorojenčku, in nobenega sledu ni bilo o rani; celo dlake zrastejo nazaj in tudi prstni odtis se naredi nazaj.

Ali je dr. Becker delal tudi poskuse na rakavih celicah?

Delal je poskuse, ali se lahko diferencirajo rakaste celice, ki imajo DNK poškodovan, ker je celica podivjala in se kar naprej razmnožuje, replicira samo sebe. Dosegel je velike uspehe. V knjigi navajam primer moškega z veliko rano na goleni, ki je zajela ne le površinsko tkivo, ampak tudi kost, ki je bila že v globino zagnojena, in tega niso mogli nikakor z nobenim antibiotikom pozdraviti. Nogo so mu hoteli že amputirati, ker so se bali, da bo iz tega nastala sepsa, potem pa so poskušali še s koloidnim srebrom. S srebrom pa se je vse lepo zacelilo in zarastlo, čeprav je bila rana na kosti že rakava.

Dr. Becker, po osnovni specializaciji ortoped, je tedaj deloval proti celotni šol-

ski medicini, ki je v tistem času, to je bilo v osemdesetih, devetdesetih letih prejšnjega stoletja, prisegala samo na zdravlila in kirurški nož. Elektromedicina je bila tedaj še deloma v povojih, so se je zelo otepali. Dr. Becker pa je elektromedicino, ko je odkril učinek srebrovih ionov, spravi zopet naprej in je bil zaradi tega zelo nepriljubljen. Še posebno od tedaj, ko je napisal knjigo *Vpliv elektromagnetnih polj na človeški organizem*, s katero je začel prvi opozarjati na škodljiva sevanja mobilnih telefonov, ki so bili tedaj še veliki, z močnimi oddajniki, pa na zdravju nevarna radarska sevanja in sevanja pod daljnovodi. S tem se je zameril uradni medicini in vsej elektronski industriji. Njegovo kliniko, na kateri je dosegal ogromne uspehe, so finančno onemogočili, zaprli so mu vse pipe za kreditiranje in raziskave ter ga tako onesposobili. Ko je leta 1980 njegov laboratorij prenehal z delom, so začete raziskave, med njimi tudi na področju zdravljenja raka, ostale nedokončane.

Tatjana Svete ❁

BIOARTIS IMUNSKIE KAPLJICE S SREBROM

Prispevajo k normalnemu delovanju imunskega sistema. Prehransko dopolnilo vsebuje minerale železo, baker, cink in srebro ter aminokislino L-metionin, L-arginin in L-ornitin. Priporočen dnevni odmerek je 10 kapljic v dveh decilitrih vode trikrat na dan pred obrokom; pred uporabo pretresemo. Izdelek naj ne bo v bližini magnetnih polj in toplote.

Minerali in elementi v sledih – železo, cink, baker in srebro – prispevajo k normalni tvorbi rdečih krvničk in k normalnemu prenosu kisika po telesu. Zmanjšujejo utrujenost in spodbujajo presnovo.

Prodaja: Misteriji.si; 051/307 777 (39,90 €)

